Zpěvník

Obsah

Tři kříže	1
Tichá domácnost	2
Anděl	3
Valčíček	4
Stánky	5
Na kameni kámen	6
Osmý den	7
Kdyby tady byla	8
Řekni, kde ty kytky jsou	9
Tisíc mil	.10
Bláznova ukolébavka	.11
Rosa na kolejích	.12
Hlídej lásku, skálo má	
Blues folsomské věznice	.14
Bedna od whisky	
Hudsonský šífy	
Když náš táta hrál	
Pole s bavlnou	
Růže z Texasu	
Sbohem lásko	
Slavíci z Madridu	
Vojín XY	
Balada pro banditu (Zabili, zabili)	
Jupí, čerte (To bylo v Dakotě)	
Ej, padá, padá rosenka	
Mezi horami	
Panenka	
Proměny	
Sbohem galánečko	
Severní vítr	
Proklínam	
Amerika	
Sen	
Dezertér (Muzikant)	
Vy byste pořád seděla	
Tereza	
Tam za vodou v rákosí	
Ani tak nehoří	
Dej mi víc své lásky	
Nad stádem koní	
Čtyři slunce	
Až uslyším hvízdání	
Hvězda na vrbě	
František	
Pojďme se napít	
Sedm dostavníků	
Zelené pláně	. 47

Černošské ghetto	.48
Až jednou červánky	. 49
Nebeská brána	
Knockin' On Heaven's Door	
Tulácky ráno	
Zůstaň klidná	
Víla	
Želvaželva	
Outsider Waltz	
Už to nenapravím	
Frankie Dlouhán	
Bylinky	
Javor	
Když se zamiluje kůň	
Houby - Muchomůrky	
Čert ví proč	
Půlnoční	
Hádej – Z pohádky Dvanáct měsíčků	
Nezacházej slunce	
Jelen	
Co bylo dál?	
Magdaléna	
V bezvětří	
Husličky	
Zafúkané	
Papírové řetězy	
Signály	
Píseň, co mě učil listopad	
Pocity	
A pak	
Píseň o slzách	
Rozpomínání	.82
Síla starejch vín	
Houby magický	.85
Za svou pravdou stát	.86
Vánoce na míru	.87
Štěstí	.88
Vzácnej den	.89
Jasná zpráva	.90
Amazonka	.91
Hráz	.92
Jesse James	.93
Jarní tání	
Jdou po mně, jdou	
Montgomery	
Napsal jsem jméno svý na zdi	
Nevadí	
Až mě zítra ráno v pět	.99

Toulám se	.100
/enku zuří jaro	.101
Ćas rozchodů	.102
Máme tu problém	.103
Mahrada ticha	.104
Rovnou	.105
Růže z papíru	.106
Carpe Diem	.107
Love Is All Around	.108
San Francisco	.109
Plechový Ježíš	.110
Nejlíp jim bylo	.111
Wehrálo se o ceny	.112
Cestou do Jenkovic	.113
Nagasaki Hirošima	.114
Ookud se zpívá	.115
Sluneční hrob	.116
Toulavej	.117
Tak už mi má holka mává	.118
Ročník 47	.119
Ráno bylo stejný	.120
/šech vandráků múza	.121
Anička Malinová	122

iv

Abecední index

A pak	80
Amazonka	91
Amerika	32
Anděl	3
Ani tak nehoří	38
Anička Malinová	.122
Až jednou červánky	49
Až mě zítra ráno v pět	
Až uslyším hvízdání	42
Balada pro banditu (Zabili, zabili)	
Bedna od whisky	15
Bláznova ukolébavka	11
Blues folsomské věznice	14
Bylinky	60
Carpe Diem	.107
Cestou do Jenkovic	.113
Co bylo dál?	
Čas rozchodů	.102
Černošské ghetto	48
Čert ví proč	64
Čtyři slunce	41
Dej mi víc své lásky	39
Dezertér (Muzikant)	34
Dokud se zpívá	.115
Ej, padá, padá rosenka	25
Frankie Dlouhán	59
František	44
Hádej – Z pohádky Dvanáct měsíčků	66
Hlídej lásku, skálo má	13
Houby - Muchomůrky	63
Houby magický	85
Hráz	92
Hudsonský šífy	16
Husličky	73
Hvězda na vrbě	43
Jarní tání	94
Jasná zpráva	90
Javor	61
Jdou po mně, jdou	95
Jelen	69
Jesse James	93
Jízda králů	68
Jupí, čerte (To bylo v Dakotě)	24
Kdyby tady byla	8
Když náš táta hrál	17
Když se zamiluje kůň	62
Knockin' On Heaven's Door	51

Love Is All Around	.108
Magdaléna	71
Máme tu problém	.103
Mezi horami	26
Montgomery	96
Na kameni kámen	6
Nad stádem koní	40
Nagasaki Hirošima	. 114
Napsal jsem jméno svý na zdi	97
Nebeská brána	
Nehrálo se o ceny	
Nejlíp jim bylo	
Nevadí	
Nezacházej slunce	
Osmý den	
Outsider Waltz	
Panenka	
Papírové řetězy	
Píseň o slzách	
Píseň, co mě učil listopad	
Plechový Ježíš	
Pocity	
Pojďme se napít	
Pole s bavlnou	
Proklínam	
Proměny	
Půlnoční	
Ráno bylo stejný	
Ročník 47	
Rosa na kolejích	
Rovnou	
Rozpomínání	
Růže z papíru	
Růže z Texasu	
Řekni, kde ty kytky jsou	
San Francisco	
Sbohem galánečko	
Sbohem lásko	
Seam dostavniku	
Severní vítr	
Severni vitr	
SignarySignary	
Slavíci z Madridu	
Sluneční hrob	
Štěstí	
Stesti	
tak uz mi ma noika mava	
ıamı Za VUQUU V LakUSI	/

'ereza
lichá domácnost
isíc mil
Oulám se
'oulavej117
'ři kříže
'ulácky ráno
bezvětří
⁷ alčíček4
anoce na míru
enku zuří jaro
7íla
7ojín XY22
 7šech vandráků múza
y byste pořád seděla35
zácnej den
a svou pravdou stát86
Zafúkané
Zahrada ticha
Gelené pláně
Justan klidná53
Gelva55

Viii FYK - zpěvník

Tři kříže

Hop Trop

Dmi C Ami

Dávám sbohem všem břehům proklatejm,

Dmi C Ami Dmi

který v drápech má ďábel sám.

Dmi C Ami

Bílou přídí šalupa "My grave"

Dmi C Ami Dmi

míří k útesům, který znám.

F C Ami

Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi C AmiDmi

někdo do písku posklá-dal.

F C Am⁻

Slzy v očích měl a v ruce znavený,

Dmi C Ami Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačka jen. Chřestot nožů, při kterým přejde smích, srdce kámen a jméno "Sten".

Ref

Já Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál, druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

Ref

Třetí kříž ten vyvolá jen vztek, Katty Rodgers těm dvoum život vzal. Svědomí měl a vedle nich si klek ...

Rec: Vím, že trestat je lidský, ale odpouštět božský. Snad mi tedy Bůh odpustí.

Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal. Slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník, a v něm co jsem psal.

Tichá domácnost

Bratři Ebenové

Hmi7 D/E Není doma vždycky všechno tak, Dmaj7 jak by si člověk představoval, Hmi7 D/E někdy to jde právě naopak, Dmaj7 Amaj7 s tím bych vás nerad unavoval, Hmi7 C#mi u nás se nekřičí, F#mi C#mi u nás se nespílá, Hmi7 u nás je zvláštní idyla.

Α D Ε Tichá, tichá, naše Dmai7 A/C# domácnost je tichá, tichá D a s konverzací nikdo nepospíchá, Dmaj7 Ε A/C# tichá, naše domácnost je tichá, tichá, C#mi jen vodovodní kohout tiše vzdychá, tichá, G D G D D A je pozdě honit bycha.

Není doma vždycky všechno tak, jak by to žena měla v plánu, celý večer čekáte, a pak: on přijde o půl páté k ránu, u nás se nekřičí, u nás se nespílá, u nás je zvláštní idyla.

Ref

3. = 1. + 2. obě sloky najednou, mužský a ženský hlas Ref

Anděl

Karel Kryl

C Ami
Z rozmlácenýho kostela
C G7
v krabici s kusem mýdla
C Ami
přinesl jsem si anděla
C G7 C
polámali mu křídla

Díval se na mne oddaně já měl jsem trochu trému, tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému

C Ami
A proto prosím věř mi
C G7
chtěl jsem ho žádat
C Ami
aby mi mezi dveřmi
C G7
pomohl hádat
C Ami G7 C
co mě čeká – a nemine
C Ami G7 C
co mě čeká – a nemine

Pak hlídali jsme oblohu pozorujíce ptáky debatujíce o Bohu a hraní na vojáky Do tváře jsem mu neviděl pokoušel se ji schovat to asi ptákům záviděl že mohou poletovat

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice A tak jsem pozbyl anděla on oknem uletěl mi Však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy

Valčíček

Brontosauři

Ref

```
Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
G7
C
ať ti každej den připomíná,
C
C7
F
C
[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád
G
C
ať ti každej den připomíná :]

C
G
Kluka jako ty hledám už spoustu let,
G7
C
takový trošku trhlý mý já,
C7
G
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
G
C
i když obrovskou práci to dá.
Ref

Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádnej ideál,
hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.
```

4

Stánky

Brontosauři

D G
U stánků na levnou krásu
D Gmi
postávaj a smějou se času
D A D
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy uteče den jak večerní zprávy neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G A

Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
D Gmi

tak málo je, málo je lásky
D A D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

U stánků na levnou krásu postávaj a ze slov a hlasů poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

Ref 2x

Na kameni kámen

Brontosauři

C

Jako starej suchej strom

Fmaj7

jako vše ničící hrom, jak v poli tráva

připadá mi ten náš svět

Fmaj7 Ami G C plnej řečí a čím víc tím líp se mám

Fmaj7

Budem o něco se rvát

Ami

G

až tu nezůstane stát

C

na kameni kámen

Fmaj7

A jestli není žádnej Bůh

Ami

G

tak nás vezme země vzduch

C

No a potom Amen

A to všechno proto jen že pár pánů chce mít den bohatší králů přes všechna slova co z nich jdou hrabou pro kuličku svou jen pro tu svou

Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno jaký bude nevím sám taky jsem si zvyk na všechno kolem nás

Osmý den

Olympic

C G C G
Z kraje týdne málo jsem ti vhod
G C
ve středu pak ztrácíš ke mně kód
Ami D
sedmý den jsem s tebou i když sám
G C G C G
osmý den schází nám

V pondělí máš důvod k mlčení ve středu mě pláčem odměníš v neděli už nevím že tě mám osmý den schází nám

D C G
Tužku nemít nic mi nepovíš
D C G
řekni prosím aspoň přísloví
D C Ami
osmý den je nutný já to vím
C Ami G C G
sedm nocí spíš jen spíš vždyť víš

Někdo to rád horké jiný ne mlčky naše láska pomine pak si řeknem v duchu každý sám osmý den scházel nám

Ref

Kdyby tady byla

Pavel Lohonka Žalman

Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti, ty by jsi mi musel kolébku dělati, do dřeva netíti.

Kdybych já ti musel kolébku dělati, do dřeva netíti, ty bys mi musela košiličku šíti bez jehel a nití.

Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehel a nití, ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši.

Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši, lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Řekni, kde ty kytky jsou

Pete Seeger

```
Ami
Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
              Ami
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
            Ami
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
Řekni, kde ty dívky jsou ...
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli ...
Řekni, kde ti muži jsou ...
Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou ...
A kde jsou ti vojáci, co se ...
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu ...
Řekni, kde ty hroby jsou ...
Co tu kytek rozkvétá od jara až do léta ...
Řekni, kde ty kytky jsou ...
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné ...
```

Tisíc mil

Waldemar Matuška

G Emi
V nohách mám už tisíc mil
Ami C
stopy déšť a vítr smyl
Ami D7 G
a můj kůň i já jsme cestou znavení

Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům, to malý bílý stavení

Je tam stráň a příkrej sráz modrá tůň a bobří hráz táta s mámou, kteří věřej dětskejm snům

Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl jeden cíl, ten starej známej bílej dům

V nohách mám už tisíc mil teď mi zbejvá jen pár chvil cestu znám a ta se vůbec nemění

> Těch tisíc mil těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl bílej dům, to malý bílý stavení

Kousek dál a já to vím uvidím už stoupat dým šikmej štít na střeše ční až k nebesům

> Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl jeden cíl ten starej známej bílej dům jeden cíl ten starej známej bílej dům jeden cíl ten starej známej bílej dům

Bláznova ukolébavka

Petr Novák

Máš má ovečko dávno spát i píseň ptáků končí

A G D

kvůli nám přestal vítr vát jen můra zírá zvenčí

A G

Já znám její zášť tak vyhledej skrýš

A G A

zas má bílej plášť a v okně je mříž

D A

Máš má ovečko dávno spát

G A

a můžeš hřát ty mně můžeš hřát

D G

Vždyť přijdou se ptát,

D G

zítra zas přijdou se ptát

D G

jestli ty v mých představách už mizíš

Máš má ovečko dávno spát dnes máme půlnoc temnou Ráno budou nám bláznům lát že ráda snídaš se mnou Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám když tebe mám rád když tebe mám rád

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C F6 F#6 G6 F#6 F6 C

C F6 F#6G6 C
Tak jako jazyk stále nará-ží na vylomenej zub
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svýmu nádra-ží abych šel zas dál
Fadd9 G Ami F#dim
Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
F6F#6G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 C

Tak do toho šlápni ať vidíš kousek světa

F6 G6 C

vzít do dlaní dálku zase jednou zkus

F6 G6 C

telegrafní dráty hrajou ti už léta

F6F#6G6 F#6F6 C

to nekonečne dlouhý monotónní blues

C F6 F#6 G6 F#6F6C

Je ráno, je ráno. Nohama stíráš rosu na ko-lejích

Pajda dobře hlídá pocestný co se nocí toulaj Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí celej svůj dům – deku a rum.

Ref

F6 X03231 F#6 XX4342 G6 320000 Fadd 90 3213 Cdim234242 XIIIol IIIIIIIXIIIIo XXIIII 111111 <u> 111011</u> 111110 ToTTT 011010 Holol $\Pi \Pi \circ \Pi$ 011111Hollo 101111TTTTT Holol IIIIIIIHolol TTTTT T T T T T T T

Hlídej lásku, skálo má

Brontosauři

C
Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází
F
C
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází.
F
C
Já ji potkal ve skalách, šla bosá jenom tak
G7
C
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

G7 C
Hlídej lásku, skálo má než se s ránem vytratí
F C
čeká na nás těžká pouť až se s ránem vytratí.
F C
Mezi lidmi je těžké plout až se s ránem vytratí.
G7 C
víš co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.

Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí sedli jsme si na stráni dole zpíval řeky proud den zmizel za obzorem stín skryl náš tichý kout.

Blues folsomské věznice

Greenhorns

Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

G7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

C
G
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

D7
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér, a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér, pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádnej žert, sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert, místo jako kočka já utíkám jak slon, takže za chvíli mě veze policejní anton.

Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus, proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues, pravdu měla máma, radila: "Nechoď s tou holkou!", a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!".

Bedna od whisky

Bratři Ryvolové

Ami C Ami E7

Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky

Ami C Ami E7 Ami

Stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.

C Ami E7

Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč.

Ami C Ami E7 Ami A

Tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

A D E A
Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
D E A
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.
D E A
Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny od whisky vypitý. postavil bych malej dům na louce ukrytý. postavil bych malej dům a z okna koukal ven a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát. Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát. Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít nemusel si hochu na krku laso mít.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává do krku mi zůstane jen dírka mrňavá. Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok. mám to smutnej konec a whisky ani lok

Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká. Do nebeskýho báru já sucho v krku mám. Tak kopni do tý bedny!

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Ami

Ten kdo nezná hukot vody

C G Am¹lopatkama vířený jako já, jó jako já

Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený

Ami G Ami G# Ami Ami At se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

F Ami

Ahoj, páru tam hoď,

G Ami at do pekla se dříve dohrabem

G Ami

[: Jo ho ho :] ... počet opakování podle čísla sloky

Ten kdo nezná noční spěvy zarostlenejch lodníků, málo zná, jó málo zná Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná Kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad, jako já, jó jako já Kdo chce celý noci čuchat pekelnýho ohně smrad, ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó jako já Kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

Když náš táta hrál

Greenhorns

Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

C
Scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával

D7
G
a tu svoji nejmilejší hrál.

C G
Tak táto hrej, tu píseň dál,
D G G7
vždyť's bejvával, farmářů král.

Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět, už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět, kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát, tak zase slyšet svýho tátu hrát.

Ta písnička mě vedla mým celým životem, když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem, a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál, když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

To všechno už je dávno, táta je pod zemí, když je noc a měsíc, potom zdá se mi, jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát, zase jeho píseň slyšel hrát.

Kví kví kví kví kví k výčepu najdu cestu třeba poslepu.

Pole s bavlnou

Rangers

Pane můj, co na nebi je tvůj dům,

G D

má máma můj život dala katům,

A7

katům mým v polích s bavlnou.

D D7

Pane můj, co na nebi je tvůj dům,

G D

má máma můj život dala katům,

A7 D D7

katům mým v polích s bavlnou.

Den za dnem kůže zná bič katů,

D
vidíš jen černý záda bratrů,

A7
jak tam jdou v polích s bavlnou,

D
T
to, co znáš ty v Lousianě,

G
Černý záda znaj' i v Texageně,

A7
D
G
i tam jsou v polích s bavlno- o- ou.

[: Já vím, brzy musí přijít soud, černý záda právo na něm vyhrajou, boží soud v polích s bavlnou. :]

Ref

[: Chtěl bych jít na potem vlhký lány, tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany katům svým v polích s bavlnou. :]

Ref

[: Vem pane, co na nebi je tvůj dům, mou duši, když život patří katům, katům mým v polích s bavlnou. :]

Růže z Texasu

Waldemar Matuška

C C7 F C

Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít

Ami Dmi G7

v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slít

C C7 F C

Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím

Ami Dmi G7 C C7

znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim

Kdo si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou

Ami Dmi G7

Dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou

C C7 F C

Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád

Ami Dmi G7 C

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým a že hrozně ráda tančí, jenže zrovna nemá s kým tak já jsem se jí nabíd, že půjdu s ní a rád a že se dám i zabít, když si to bude přát.

Ref

Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát

Ref

Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou

Sbohem lásko

Waldemar Matuška

C F G C
At bylo mně i jí tak 16 let.
Ami C Dmi G7
Zeleným údolím sem si jí ved.
C C7 F Fmi
Byla krásná, to vím a já měl strach, jak říct
C G7 C-F-C C7
když na řasách slzu velkou má jako hrách.

F Fmi
Sbohem lásko nech mne jít
C Ami
nech mne jít bude klid,
Dmi G7

žádnej pláč už nespraví,
C C7
ty mý nohy toulavý.
F Fmi
Já tě vážně měl moc rád,
C Ami
co ti víc můžu dát,
Dmi G7
nejsem žádnej ideál,
C F C
nech mne jít zas o dům dál.

A tak šel čas a ja se toulám dál, v kolika údolích jsem takhle stál hledal slůvka co jsou jak hojivej fáč, Bůh ví co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

Ref

Rec:

Já nevím kde se to v člověku bere, ten neklid co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojenej, jako většina ostatních, aby se usadil aby dělal, to co má a říkal co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu opravdu, fakt.

Ref - lálálá

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi, Ami, E7, Ami, Dmi, Ami, E7, Ami

Ami

Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

Ami

E7

Ami

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,

Ami

dobře vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,

Ami

E7

Ami

Ami

A7

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami

Žízeň je veliká, život mi utíká,

E7 Ami A

nechte mě příjemně snít,

Dmi Ami

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E7 Ami

zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla, dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Ref

Nebe je modrý a zlatý, ženy jsou krásný a cudný, horko a sváteční šaty, oči jako dvě studny, zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná, kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Ref

Vojín XY

Katapult

G D F C
Ospalá vrátnice a na polici poslední dva klíče
Ami F D D7
V skleněné vitrínce se smutně krčí pro turisty kýče

Vrzavé schodiště, prošlapané snad milióny kroků Kráčíte nejistě, ty vnímáš jen křivky jejích boků

Manželský postele a vycházková uniforma v skříni zelená košile, ty zatím dumáš o svatební síni

Hodinky na ruce, které tvůj čas tak neúprosně měří Kdy sáhneš po klice těch oprýskaných hotelových dveří

Kdy vstaneš z postele a městem v předpisovém saku Vůbec ne vesele ji budeš doprovázet k poslednímu vlaku

Kdy ještě ucítíš naposled ve svých její teplé dlaně Zašeptáš tiše: "Piš", a její pusa bude chutnat slaně

Jdeš trochu zklamaně a smutně projdeš pod nápisem "Východ" Kdy řekneš na bráně: "Vojín XY vám hlásí příchod ..."

Balada pro banditu (Zabili, zabili)

Jiří Štědroň

C F Dmi F
Zabili zabili, chlapa z Koločavy
C F Dmi F
řekněte hrobaři, kde je pochovaný

F
Bylo tu není tu havrani na plotu
C
bylo víno v sudě teď tam voda bude
F
C
není není tu

Špatně ho zabili, špatně pochovali vlci ho pojedli, ptáci rozklovali

Vítr ho roznesl, po dalekém kraji havrani pro něho na poli krákají

Kráká starý havran krákat nepřestane dokud v Koločavě živý chlap zůstane

Jupí, čerte (To bylo v Dakotě)

Greenhorns

C G
To bylo v Dakotě o vejplatě,
D7
whisky sem tam pašoval,
G C G
a že sem byl tam sám jak kůl v plotě,
D7 G
s holkou sem tam špásoval.

Ved jsem jí nocí, jak vede stezka, okolo Červenejch skal, než jsem jí stačil říct, že je hezká, zpěněnej bejk se k nám hnal.

Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,

D7

pak jsem ho za rohy vzal, a zahodil

G C G

udělal přemet a jako tur řval,

D7 G

do dáli upaloval.

To bylo v Dawsonu, tam v salonu a já jsem zase přebral, A všechny svý prachy měl v talónu, na život jsem nadával.

Zatracenej život, čert by to spral, do nebe jsem se rouhal, než jsem se u báru vzpamatoval, Belzebub vedle mě stál.

Ref

Jó rychle oplácí tenhleten svět, než bys napočítal pět, ďáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.

Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti, Belzebub s partou stál v prostřed cesty, zavětřil jsem neštěstí.

Ref ... a on mě za nohy vzal, a zahodil já udělal jsem přemet jako tur řval ...

Ej, padá, padá rosenka

Blue Effect

```
Emi G D C HmiEmi

Ej padá, padá rosenka

Emi G D CHmiEmi D

Spaly by moje očenka

G Ami Hmi EmiHmi

[: Spaly by moje, spaly by aj tvoje

Emi G D C HmiEmi

Spaly by, duša má, oboje :]

Ej padá, padá listopad

Pozdravuj milů nastokrát

[: Pozdravuj milů, holuběnku sivů

A

Že sa už nevrátím nikdy viac :] (podruhé "viac")
```

Emi G D Emi Emi G D A

Ej padá, padá rosenka
Spaly by moje o čenka
[: Spaly by moje, spaly by aj tvoje
 Spaly by, duša má, o boje :]

Mezi horami

Čechomor

Ami G Ami G Ami
[: Mezi horami lipka zelená :]
C G Ami
[: Zabili Janka Janíčka, Janka
Emi Ami
miesto jeleňa :]

Keď ho zabili zamordovali Na jeho hrobě Na jeho hrobě Kříž postavili

Ej, křížu, křížu ukřižovaný Zde leží Janík Janíček, Janík Zamordovaný

Tu šla Anička Plakat Janíčka Hneď na hrob padla A viac nevstala Dobrá Anička

Panenka

Poutníci

G, C, G, C, G, D, G

G C G C
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
G D
snad houf bílejch holubic nebo jen žal
C G C G
tak odplul ten prvý, den zmáčený krví
D G
ani pouťovou panenku nezanechal.

C G D C G D
Otevři oči Ty uspěchaná, dámo uplakaná,
C G C G
otevři oči ta hloupá noc končí
D G
a mír je mezi náma.

C, G, C, G, D, G

Už si oblékni šaty a řetízek zlatý a umyj se půjdeme na karneval a na bílou kůži Ti napíšu tuší že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref

Proměny

Čechomor

Ami G C

Darmo sa tým trápíš můj milý synečku

Dmi Am

nenosím ja tebe nenosím v srdéčku

G C G C Dmi E Ami

A já tvoja nebudu ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš má milá panenko vždyť ty si to moje rozmilé srdénko A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám malú veverečkú a uskočím tobě z dubu na jedličku Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekérečku ona mi podetne dúbek i jedličku A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičkú a já ti uplynu preč po Dunajíčku Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovú udičku co na ni ulovím kdejakú rybičku A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

[: Ami, F, C, F, C, G :]

A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskú stranu Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu co ona vystřelí všeckým vranám dušu A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičkú na nebi a já budu lidem svítiti na nebi Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři co vypočítajú hvězdičky na nebi A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami, Dmi7, C, Dmi7, C, G

Sbohem galánečko

Vlasta Redl

C Ami Dmi GC **D7** Sbohem galánečko já už musím jíti Emi Ami sbohem galánečko já už musím jíti DmiG Dmi G C Kyselé vínečko, kyselé víne čko DmiGC Podalas mně k pi tí

Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu Kyselé vínečko, kyselé vínečko Podalas mně v džbánu.

Ač bylo kyselé přeca sem sa opil Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím Co jsem všechno tropil

Ale sa nehněvám žes mňa ošidila To ta moja žízeň to ta moja žízeň Ta to zavinila

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř

D Hmi

Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
G A D A7

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
D Hmi

Hlava mě pálí a v modravé dáli
G A D

se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, tam zbytečně budeš mi psát. Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.

D D7 G
Severní vítr je krutý,
D A7
počítej lásko má s tím.
D D7 G
K nohám ti dám zlaté pruty
D A7 D
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, už slyším je výt blíž a blíž. Už mají mou stopu, už větří, že kopu svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén a opustil tvou krásnou tvář. Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek a nad hlavou polární zář.

Ref

Proklinam

Janek Ledecký

Ami F Dmi C G
Prázdnej byt je jako past, kde růže uvadnou
Ami F Dmi G
Potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou
C Ami F C G
Píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá
Ami F Dmi G
Vodu z vína udělá kdo dobře nehlídá.

Píšeš:

C G Ami F C
Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
G Ami F
tvoje oči ledový, v srdci jen sníh
C G Ami F C
Sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš,
G Ami F C
na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti jseš sám.

Tvoje oči jsou jak stín. A tvář, den když se stmívá Stromy rostou čím dál výš, a pak je čeká pád. Sám s hlavou skloněnou všechny lásky budou zdání Po tisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

Ref ... at zůstaneš sám. Sám. A sám. At nikdy úsvit ...

Amerika

Lucie

Emi

G D Ami
Nandej mi do hlavy tvý brouky
G
A Bůh nám seber beznaděj
D Ami

V duši zbylo světlo z jedný holky

Tak mi teď za to vynadej **D**Ami

Zima a promarněný touhy

G

Do vrásek stromů padá déšť

D Ami Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý

Do vlasů mi zabroukej pá pa pá pá

D/F# Emi G
Pá pá pa pá, pá pa pa pá
D/F# Emi G
pá pá pa pá, pá pa pa pá

Tvoje oči jedou žhavý tóny Dotek slunce zapadá Horkej vítr rozezní mý zvony Do vlasů ti zabrouká pá pa pá

Ref

Na obloze křídla tažnejch ptáků Tak už na svý bráchy zavolej Na tváře ti padaj slzy z mraků A Bůh nám sebral beznaděj

V duši zbylo světlo z jedný holky Do vrásek stromů padá déšť Poslední dny hodiny a roky Do vlasů ti zabrouká pá pa pa

Ref

Sen

Lucie

E

Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí

Ruce snů černejch se snaží zakrýt oči

F#mi

Světlo tvý prozradí proč já vím

F#mi A I

S novým dnem že se zas navrátí

Mraky se plazí, vítr je láme Stíny tvý duše rozplynou se v šeru Ve vlnách opouští po hodinách mizí A měsíc nový stíny vyplaší

E

Proud motýlů unáší strach

Α

Na listy sedá hvěznej prach

C#mi

Proletí ohněm a mizí stále dál Neslyšný kroky stepujou V nebeským rytmu swingujou Že se ráno, že se ráno vytratí

Stíny dnů vyrostou a zmizí Nebeský znamení, rozsvěcujou hvězdy Všechno ví z povzdálí vedou naše kroky A měsíc nový stíny vyplaší.

Ref

Proud motýlů unáší strach Na listy sedá hvěznej prach

C#mi

a nový stíny, nový stíny, vyplaší

Dezertér (Muzikant)

Miloš Dvořáček

```
C
            Dmi
                    C G7 C
Zdál se mi, má milá, v noci sen
            Ami
                         D7 G
                     G
zdál se mi, má milá, v noci sen
              Dmi Emi
                                      G7
C
                                 Dmi
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám
               C DmiG
          Dmi
já jsem mašíroval pod oknem,
              Dmi Emi
                                 Dmi
                                      G7
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám
C
          Dmi
                  C
                      G7C
já jsem mašíroval pod oknem.
[: To nebyl, můj milej, žádnej sen, :]
[: já přišla k vám, já přišla k vám,
   ty jsi byl na vojnu odveden. :]
[: Na vojnu do Hradce Králové, :]
[: tam prej na nás, tam prej na nás
   šavlema blejskají Prajzové. :]
[: Tejden už v zákopu ležíme, :]
[: co přijde dál, co přijde dál,
   kdy budem ládovat, nevíme. :]
[: Vtom se zved' větříček májovej, :]
[: od Prajza k nám, od Prajza k nám
   přinesl papírek notovej. :]
[: Tak mě tu zpátky máš, milá má, :]
[: proč měl bych jít s Prajzem se bít,
   když on je muzikant jako já. :]
```

Vy byste pořád seděla

Waldemar Matuška, Hana Hegerová

Gmi D7

Marně si hlavu lámu, proč muži většinou
Gmi D7 Cmi D D7

neradi vidí dámu chladnou a nečinnou,
Cmi D7 Cmi D

nedávno přišel jeden, sladkej a milej byl,
Gmi A7 D7 G

a doopravdy jemně, jemně mne oslovil

Vy byste pořád seděla a nevydala hlásku,

G
a to se přece nedělá a já vás varuju,

G7
C Cmi
G
tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku,

G F# F E A7
D7
Gmi
tak abyste to věděla, tak já vás miluju.

Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou, za prachy oni u žen si štěstí kupujou, to nejsou muži pro mne, mě nejspíš získá si ten, který přijde skromně a tiše prohlásí.

Ref

Ten, který přišel včera do naší ulice za večerního šera, byl hezkej velice, oči mu něžně planou, jak se tak tiše ptal, a když mu řeknu "ano", tak tiše zašeptal.

Ref

Tereza

Waldemar Matuška

Dmi Ami Tereza, jedině Tereza F#dim **C5** měla by slyšet píseň mou, **C5** Ami C#5 ostatní prominou, nestojím o jinou, F#dim Dmi7 **G7** jen pro tu jedinou chci tady žít a zpívat. Tereza, jedině Tereza je toho pravou příčinou, že tady statečně, hrdě a zbytečně C **G7** C

G7

Možná, za rok, za dva že pozná,

A7

Dmi

kdo měl její úsměvy rád,

D7

C9

láska že je sladká a hrozná,

D7

Ab7

G7

když se dostaví nečekaně a jednostranně.

Terezo, přečti si, Terezo, otázku, kterou v očích mám, s nápisem tiskacím k tobě se obracím a ty víš předem, nač se ptám.

do větru zpívám píseň svou.

Dmi7X00211	C9 032330	
XIIIoo	111111	C#5 x466xx
<u> </u>	<u> </u>	
+++++	191991	
††††††	††††† †	
ŢŢŢŢŢŢ	ŢŢŢŢŢŢ	
<u> </u>	11111 11111	
		XIIIoo IIIIII

Tam za vodou v rákosí

Waldemar Matuška

E C#mi
[: Tam za vodou v rákosí :] [: je ukrytý prám :]
F#mi7 H A H7
[: tam za vodou v rákosí :] ti najevo dám, ti najevo dám

[. cam za vodou v rakosi .] er najevo dam, er najevo d

Jak tuze mi záleží, zda zatoužíš mít ten prám, co mi náleží, a na něm se skrýt

A G#mi
Že slunce tam v dáli jen pro tebe září.

C#miG#miC#mi G#mi C#mi G#mi C#mi
A pálí (a pálí), do tváří (do tváří),

A H A H7
jež zahoří (jež zahoří), tím víc (tím víc).

A vzdor zádům spáleným, když usneš a spíš jsi oblakům vzdáleným,

E A E kus blíž (kus blíž).

Ref

Tam za vodou v rákosí, je leknínů kraj, tam za vodou v rákosí

je ráj, je ráj, je ráj.

Ani tak nehoří

Miloš Štědroň, Milan Uhde

Dej mi víc své lásky

Olympic

Ami C

Vymyslel jsem spoustu nápadů, aůů

Ami G E7

co podporujou hloupou náladu, aůů

Ami Ami/G D/F#

hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu

Ami E7 Ami

v noci chodit strašit do hradu

Dám si dvoje housle pod bradu, aůů v bíle plachtě chodím pozadu, aůů úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky Ami E7 Ami G7 vyrábím tu hradní záhadu.

C
Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
Ami F
C
G7
má drahá dej mi víc své lásky, aůů
C
E
Ja nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Ami F
C
E7
já chci jen pohladit tvé vlásky, aůů

Nejlepší z těch divnej nápadů, aůů mi dokonale zvednul náladu, aůů natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, aůů

Ref

Nad stádem koní

Buty

D A Emi G D

Nad stádem koní, podkovy zvoní, zvoní
A Emi G D

Černý vůz vlečou a slzy tečou a já volám
A Emi G D

Tak neplač můj kamaráde náhoda je blbec, když krade
A Emi G

Je tuhý jak veka a řeka ho splaví máme ho rádi
C G A

no tak co, tak co, tak co

Vždycky si přál až bude popel i s kytarou, hou Vodou ať plavou jen žádný hotel s křížkem nad hlavou Až najdeš místo kde je ten pramen a kámen co praská Budeš mít jisto patří sem popel a každá láska No tak co, tak co

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní Černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody, vody vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy

[: Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody, vody vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy :] 3x

Čtyři slunce

Vypsaná fixa

Emi C G D Em Čtyři slunce svítěj pro radost, G vlnovka se zvedne, když má dost. Emi A čtyři slunce svítěj, Ami lidem pod nima není zima. Emi Si jako malý dítě Ami a můžes začít zase znova.

Emi C Ami D
Já vím, někdy to nejde.
Emi C Ami D
Já vím, všechno to přejde.

Čtyři slunce svítěj pro radost, přejdu řeku, vede přes ní most. Čtyři slunce svítěj, lidem pod nima není zima. Si jako malý dítě a můžes začít zase znova.

> Já vím, někdy to nejde já vím, všechno to přejde

Čtyři slunce svítěj pro radost, vlnovka se zvedne, když máš dost. Čtyři slunce svítěj, lidem pod nima není zima. Si jako malý dítě a můžeš začít zase znova.

> Já vím, někdy to nejde. Já vím, všechno to přejde. Já vím, někdy to nejde já vím, všechno to přejde.

Čtyři slunce svítěj pro radost, vlnovka se zvedne, když máš dost.

Až uslyším hvízdání

Poutníci

Emi Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí Ami tě s někým jeho smích jak žhavý klín, Emi a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá, Ami Hmi D hned něhou změkneš jako parafín. G D G Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, G D až uslyším hvízdání, Ami ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní, ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání, Ami ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní. A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš, že kroužkovaní ptáci zpívají, oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou a na zemi ti z ruky zobají. Až uslyším hvízdání, ... ukryji své zklamání a narovnám jim křídla, když se zraní. Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš a slunce je tak zlaté, až se vlní, pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš, a budeš rád, když nenajdeš jen trní. Až uslyším hvízdání, ... ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.

Hvězda na vrbě

Olympic

Emi G Ami Emi Ami Kdo se večer hájem vrací Emi G7 C ten ať klopí zraky **EmiG** Ami EmiAmi Ať je nikdy neobrací Dmi G7Emi EAC k vrbě křivolaký EmiG Ami Emi Ami Jinak jeho oči zjistí F Emi G7 C i když se to nezdá, EmiG Ami Emi Ami že na větvi kromě listí Dmi F Ami visí malá hvězda.

C F
Viděli jsme jednou v lukách
C F
plakat na tý vrbě kluka
Dmi H7
který pevně věřil tomu,
D7 G7
že ji sundá z toho stromu.

Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne Ať jde přesto klidně hájem hvězda někdy spadne Ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si a pro ty co kolem chodí na tu větev zavěsí.

Ref

František

Buty

C
Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Emi G
A kolem stojí v hustém kruhu topoly
Ami Hmi
Které tam zasadil jeden hodný člověk
Ami D
jmenoval se František Dobrota

František Dobrota, rodák z blízké vesnice Měl hodně dětí a jednu starou babičku Která když umírala tak mu řekla: "Františku, teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat!"

C DC
[: Balabambam, balabambam :] 3x
Ami D
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

František udělal všechno co mu řekla A po snídani poslal děti do školy Žebřiňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku Vykopal díry a zasadil topoly

Od té doby vítr na hladinu nefouká Takže je klidná jako velké zrcadlo Sluníčko tam svítí vždycky rádo protože tam vidí Františkovu babičku

Pojďme se napít

Poutníci

C F G C

Pěkně tě vítám, lásko má,

Emi F G

tak trochu zbitá a víc soukromá,

C F Emi Ami

pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
F Emi DmiC G

jednou za sto let?

Pojďme se napít, pojďme se napít,

C G F C
ať nám mají z čeho slzy týct.

C F
Pojďme se napít, pojďme se napít,

C G F C
ať nám mají z čeho slzy týct.

V nohách ti dřepí bílej pták, už nejsme slepí a zlí, naopak, už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá bránou vítězství.

Ref

V očích ti svítí a slábne dech a něco k pití tu ční na stolech, a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásko, když už nemáš kam.

Ref

Sedm dostavníků

Waldemar Matuška

Ami
Plání se blíží sedm dostavníků
Ami
Dmi
stačí jen mávnout a jeden zastaví,
F Emi Ami
sveze mne dál za pár dobrejch slov a díků,
F Emi Ami
ten kočí co má modrý voči laskavý.

Dmi Ami
Hija, hija, hou, dlouhá bude cesta,
Dmi Ami
dlouhá jako píseň co mě napadá,
Dmi Ami
hija, hija, hou, sám když někde stojím,
F G Ami
sám proti slunci, který právě zapadá.

Vím, že se hvězdy dneska nerozsvítí, neklidný ptáci maj hlasy hádavý, vypráhlá trávauž velký deště cítí, tý deště, co i moje stopy zaplaví.

Ref

Plání se blíží sedm dostavníků, stačí jen mávnout a jeden zastaví. Veze mě dál, za pár dobrých slov a díků ten kočí, co má modrý voči laskavý.

Zelené pláně

Spirituál kvintet

Ami Dmi Ami E

Tam, kde zem duní kopyty stád,

Ami F C G

znám plno vůní, co měl jsem tolik rád,

F G C A7

čpí tam pot koní a voní tymián,

Dmi G C E

kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,

Ami Dmi AmiE Ami

rád žiju na ní, tý pláni zelený.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal, já měl svou milou a moc jsem o ni stál, až přišlo psaní, at na ni nečekám, prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám, sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C
Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
Ami F G C
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

Kdo ví, až se doví z větrnejch stran, dál že jen pro ni tu voní tymián, vlak hned ten ranní ji u nás vyloží a ona k spaní se šťastná uloží sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Černošské ghetto

Spirituál kvintet

C Emi

Jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas,
F G C

jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu,
Emi

jako tenkrát, zase slyším slanej vítr vát
F G C

a na rezavý ploty hrát tam v ghettu.

Jestli se tam vrátíš, jestli se tam vrátíš, tak dej

F G C

na svou šťastnou hvězdu ten náš kříž,
 G F C

slabost víru zmáhá, ale to se stává lidem zlejm,

F Emi Dmi G C

nedívej se za sebe a z ruky nehádej, tak to bejvá.

Jen nechutná ti chleba jíst a umírá se na závist tam v ghettu, zdi čas smejvá, tak marný je chtít na ně psát, když není dům, co směl by stát tam v ghettu.

Zase slyším slanej vítr vát a na rezavý ploty hrát tam v ghettu, jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas, jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu, tam v ghettu, tam v ghettu ...

Až jednou červánky

Ulrychovi

C G Ami F C G7

Až jednou červánky potkáte mamičku
F C Dmi G

vzkažte, že nepřijdu po lesním chodníčku
F C Dmi G C

vzkažte, že nepřijdu po lesním chodníčku

Vzkažte, že nemusí košulenku žehlit že její synáček daleko musel jít

Vzkažte, ať nepláče, že jenom chvilenka a život uplyne jak bystrá voděnka

Vzkažte, ať zajde si zvečera do hory že ju tam žežulka ode mě pozdraví

Nebeská brána

Petr Kalandra

G D Ami7

Mámo sundej kytku z kabátu
G D C

za chvíli mi bude k ničemu
G D Ami7

můj kabát a kudlu vem pro tát
G D C

já už stojím před bránou s klíčem

G D Ami7
Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu
G D C
Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu
G D Ami7
Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu

Jó mámo zahrab moje pistole ať už z nich nikdy nikdo v životě nemůže střílet ještě se sejdem za sto let až se vydáš na poslední výlet

Ref

Neberu s sebou milý tváře žijte si tu co se do vás vejde až popíšem všechny diáře všichni se tam za tou bránou sejdem

3x Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu

Knockin' On Heaven's Door

Guns N' Roses

G D Ami
Mama take this badge from me
G D C
I can't use it any more
G D Ami
It's getting dark, too dark to see
G D C
Feels like I'm knockin' on heaven's door

Mama put my guns in the ground I can't shoot them any more That cold black cloud is comin down Feels like I'm knockin' on heaven's door

Ref

Tulácky ráno

Brontosauři

Dmi

Posvátný je mi každý ráno,

Ami Dmi

když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou

Ami Dmi
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Posvátný je mi každý večer když oči k ohni vždy vrací se zpět Tam mnohí z pánů měl by se kouknout a hned by viděl, jakej chcem svět.

Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu znáš, bobříku sílu a odvahu touhy kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Zůstaň klidná

Žlutý pes

G D Emi C
Když ti slunce svítí do očí,
G D F C
když ti štěstí jen málokdo zaručí,
G D Emi C
když jsi sama – tak prázdná a zlá
G C G C
zůstaň klidná, zůstaň klidná,
G C D
zůstaň klidná a jdi spát
G C
já tě mám docela rád.

Letní žár tě dál hladí po duši kapky deště jsou víc než mi přísluší vždyť to cos mi dala je všechno co mám a tak zůstaň klidná, zůstaň klidná zůstaň klidná a jdi spát já tě mám docela rád.

A tak čekej, až vlak v dálce zahouká ve snu se lekej, že vítr už zafouká, že nejsi královna krásy vím nejlíp já sám a tak zůstaň klidná, zůstaň klidná zůstaň klidná a jdi spát já tě mám docela rád.

Víla

Poutníci

C F C

Jde po skosený trávě a jde tak, jak se to píše

Dmi GmiDmi A

s větrem v zádech, s kytkou v hlavě

Dmi GmiDmi

důstojně a ti še,

C F C G C G

a z polí slítají se ptáci a každej z nich jí věří,

F B F C F C

a ona se pak vrací a má v rukou jejich peří.

Je to můj člověk s hlavou v kříži, umírající v horku, můj plakát na refýži i má socha u New Yorku, je to můj voják beze jména, i ten parník v ústí Něvy, je to jediná má žena, jenže ta, která to neví.

Ami DmiAmi
Misto k ni však miřím ně kam,
Dmi Ami
kde je ten, co se tak vzteká
B D# B
že ta hrůza, kterou če kám,
F B F
není ta, která mě čeká.

Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy, že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy, natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí, třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.

Želva

Olympic

G C G C G C Ne moc snadno se želva po dně honí,
G C G C G C G C Velmi radno je plavat na dno za ní,
D jenom počkej, až se zeptá,
Emi
na to, co tě v mozku lechtá,
G C G C G C G C nic se neboj a vem si něco od ní.

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou, želví nervy od želvy schovám stranou, jednu káď dám zvlášť pro tebe, a pak aspoň dvě pro sebe. Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

G D C G D C G
Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
C D C D
ona ho na něco nachytá, i když si to pozděj'c vyčítá.

Ne moc lehce se želva po dně honí, ten, kdo nechce, pak brzo slzy roní, jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí, má se nebát želev a spousty vodní.

Outsider Waltz

Wabi Daněk

Hmi Dnes ráno když bylo půl, při pravidelný hygieně, poklesls hodně v ceně, když jsi zahlíd svůj zjev Ami Už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž, marně se hochu kasáš, už nejsi lev a velký šéf. Emi G Máš svůj svět a ten se ti hroutí, E7 to dávno znám, já prožil to sám Ami D7 Ami D7 kráčíš dál a cesta se kroutí, Hmi Ami7 **D7** Ε až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám. C#mi Jsi z vojny doma čtrnáct dnů a na radnici velká sláva, to se ti holka vdává, cos jí dva roky psal. F#mi Ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina, **E7** není ta, bude jiná, dopisy spal a jede se dál. F#mi Máš svůj svět a ten se ti hroutí, F#7 to dávno znám, já prožil to sám Hmi Hmi E7 E7 kráčíš dál a cesta se kroutí, C#mi **E7** až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

Emi C Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání Dmi a nemáš ani zdání, jak to potáhněš dál. Ami Ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil, už nemáš čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál. Ami Máš svůj svět a ten se ti hroutí, **A7** to dávno znám, já prožil to sám Dmi G7 Dmi G7 kráčíš dál a cesta se kroutí, Emi

až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

Už to nenapravím

Jaroslav Samsong Lenk

```
Cmi, F G#, G, Cmi, G, Cmi, F, G#, G Cmi, G
   Vap tap tap ...
  Cmi
V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
  Cmi
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiným městě.
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
zadní otevřená, zadní otevřená,
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
Fmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená.
    Ref
Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá byla a už to bylo passé,
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
```

ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

Frankie Dlouhán

Nedvědi

C F C
Kolik je smutného když mraky černé jdou
G7 F C
lidem nad hlavou smutnou dálavou
F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl
G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl

G7

Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán

F
C
po státech toulal se jen sám
F
C
a že byl veselej tak každej měl ho rád
F
C
Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
F
G
C
a každej, kdo s ním chvilku byl, ten dlouho se pak smál

Tam, kde byl pláč, tam Frankey hezkou píseň měl slzy neměl rád, chtěl se jenom smát a když pak večer ranče tiše usínaj Frankův zpěv jde dál nocí s písní dál

Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít, jeho srdce spí tiše smutně spí Bůhví a za co tenhle smíšek konec měl farář píseň pěl umíráček zněl

Bylinky

Ulrychovi

```
Cm
Bylo mi bídně a zůstal jsem sám,
mosty jsem spálil a šel bůhví kam.
Chytit se stébla už neměl jsem sil,
                    Cm
prostě už dál nešlo žít, jak jsem žil.
Najednou jsem ucítil divoký kmín,
třezalku, lýkovec, mátu a blín.
                   Cm
Na louce dívka, já pohnout se bál,
                 Cm
bylinky sbírala, ohýnek hřál.
    Každý z nás hledá ten svůj lék,
    svůj balzám co by svlék
    jednou žal, podruhé zas trápení
    hledáš dál v úhoru a kamení, v kamení.
    Dál půjdeš bůhví kam,
    svůj lék si najdeš sám
    rozkvétá, kde to možná nečekáš
    balzám svůj najdeš v rukou člověka, když nečekáš ten dar.
```

Řekla mi vítej a přisedni blíž, v dobrém jsi přišel, tak ochutnat smíš beze slov zbytečných pili jsme čaj, chutnal jak louka a voněl jak kraj Za všechno mohlo jen bylinek pár, vůně té louky a ohýnku žár a já zas cítil, že začínám žít, co bylo dál na tom nezáleží

Ref

Javor

Nerez

Emi **H7** G Tak už to, miláčku, musíme brát, Ami **D7** H7 chtěl bych tě naposled pomilovat, **H7** C tak už to, miláčku, u nás chodí, Ami **D7 H7** javor své listy hned dvakrát shodí, Ami **D7 H7** Emi zbývá nám balada o naději, Ami Emi Edim H7 zejtra mě na vojnu odvádějí.

Tak už to, miláčku, musíme brát, chtěl jsem ti svou lásku naslibovat, javor však své listy dvakrát shodí, jinej tě k oltáři doprovodí, zbývá mi balada o naději, zejtra mě na vojnu odvádějí.

Teď jsem si, miláčku, jen jedním jist, javor, ten shodí i poslední list, i kdyby ten javor v bouři blesk sťal, nikdy bych svou lásku nesliboval, zpívám si baladu o naději, zejtra mě na vojnu odvádějí.

Když se zamiluje kůň

Zdeněk Svěrák

```
Ami
Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách.
Když se zamiluje kůň koňskou láskou,
zpívejte písničku pro jeho klisničku, nechte ho jít.
Když se zamiluje kůň ...
                     ... nechte ho jít.
    G
    Nejkrásnější zvíře, zvíře pro rytíře
    jmenuje se kůň, jmenuje se kůň.
    Važte si ho, lidé, ať nám jich pár zbyde,
    jmenuje se kůň, jmenuje se kůň,
    jmenuje se kůň.
Slečna s bílou lysinkou, tam někde v pastvinách,
bude brzy maminkou, tam někde v pastvinách.
Vždyť se zamiloval kůň koňskou láskou,
hřívu si navlnil, aby ji oslnil a cválá k ní.
    Ref.
```

... nechte ho jít.

Zpívejte písničku pro jeho klisničku, nechte ho jít.

62

Když se zamiluje kůň ...

Houby - Muchomůrky

Garáž

C
Člověk ze zoufalství snadno pomate se
C
F
Dmi
muchomůrky bílé budu sbírat v lese
C
F
C
F
O-o-ó-ó

Muchomůrky bílé – bělejší než sněhy sním je k ukojení své potřeby něhy o-o-ó-ó

Neprocitnu tady – až na jiným světě muchomůrky bílé budu sbírat v létě o-o-ó-ó – muchomůrky bílé o-o-ó-ó – muchomůrky bílé

FYK - zpěvník

63

Čert ví proč

Zuzana Navarová

C F C

Kdo snídá špek a tlustě si ho krájí
F C

kdo pořád slídí a nic nechce najít
G F

kdo usne jenom když má v dlani minci
B F

kdo z hlavy má jen stojan na čepici
G C F

přitom v nebi chtěl by housle hrát
Ami G F

ten bude v pekle bubnovat

Kdo vždycky pro nic za nic ztropí povyk kdo pořád mluví a nic nevysloví kdo za dvě zlatky vyměnil by duši kdo hlavu má jen na nošení uší a přitom v nebi chtěl by housle hrát ten bude v pekle bubnovat

Nekrmte čerty, co se krčí v křoví

C Ami F G
stejně vám nikdy, nikdy neodpoví
Ami F
proč svět je jako kolotoč
G C
a jenom řeknou čert ví proč

Kdo ze všech dveří poníženě couvá kdo kozí nohu pod peřinu schoval kdo v hlavě nemá a má pořád v gatích kdo se ti směje, když jsi srdce ztratil a přitom v nebi chtěl by housle hrát ten bude v pekle bubnovat

Ref

Půlnoční

Václav Neckář

D G A

D G A
Jedu domů po trati, jedu přes kopce
D G A
za okny padá, padá sníh, budou Vánoce

Chmury, trable starosti nechal jsem ve měste Slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele

D Hmi G A [: Alelůja, alelůůůůja:]

Ježíš na kříži ztrápený, občas se usměje Na ty co v zázrak uvěří, na ty co zpívají

D Hmi G G [: Alelůja, alelůůůůja:]

D A Hmi
[: Beránku náš, na nebesích
D A C
Stůj při nás, až příjde tma :]

Alelůja, alelůůůůja!bez repetice

Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou Z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším

[: Alelůja, alelůůůůja:]

D A **Hmi** Beránku náš, na nebesích

> D A C G při nás. až příjde tma

Stůj při nás, až příjde tma **D A Hmi**

Beránku náš, na nebesích

D A C G/E Neopouštěj nás, až začnem se bááát bááát

Alelůja, alejůůůůja Alelůja, alelůůůůja Alelůja

Hádej – Z pohádky Dvanáct měsíčků Ondřej Ruml

G Hmi C G D

Měsíc na nebeskou báň, rozehnal svá hvězdná stáda,
G Hmi C D

do morku kostí se mráz vkrádá,
G Hmi C G D

kabátkem rozedraným, táhne ti na holá záda,
Emi Hmi C

vše čím si projdem se v nás střádá.

Ami Hmi C Hmi
Derem se přes bodláčí, kráčíme neznámo kam,
Ami Hmi
co spasit může tě, pro co jsme na světě,
C D
já se tě člověče ptám.

G D C Hmi
Co i únor změní v máj, za čím šel bys světa kraj,
Ami Hmi C D
dnem i tmou víš, po čem toužíš, hádej po čem jen,
G D C Hmi
jaká síla hýbá vším, co i hory přenáší,
Ami Hmi C D G
co je lék čím vše se léčí, vždyť víš přeci jen – láskou.

Derem se přes bodláčí, kráčíme neznámo kam, co spasit může tě, pro co jsme na světě, já se tě člověče ptám.

Ref

Nezacházej slunce

Pavel Žalman Lohonka

```
Ami
G
Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
já mám potěšení na dalekej cestě,
           Hmi Emi G
                         Ami
G
já mám potěšení na dalekej cestě.
Já mám potěšení mezi hory - doly,
[: žádnej neuvěří, co je mezi námi. :]
Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]
Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
[: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]
Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,
[: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]
```

Jízda králů

Hana a Petr Ulrychovi

D E D A D

Ještě ohník hoří maličko,

E D A D

však ty se k nám vrátíš brzičko.

G D

Malovaná, vyšívaná, v sedle vraných koní, D E D A D

však ty se k nám vrátíš, písničko.

A D

Jedou k vám, jedou k vám, Pálavou lesem jedou k vám,
A D A D

jedou k vám, jedou k vám, jízdou králů jedou k vám,
A D A D

jedou k vám, jedou k vám, Podlužím lesem jedou k vám,
A D D

jedou k vám, jedou k vám, jízdou králů jedou k vám.

Hmi Emi A D A
Prach se víří vlaje hříva vzhůru dědinou průvod zpívá
Hmi Emi A D
v ostruhách se slunko zhlíží blesky zažíhá.

Jedou k vám, jedou k vám, révovým lesem jedou k vám, jedou k vám, povídám, že jedou k vám.

Jedou k vám, jedou k vám, duní zem, tenhle rytmus znám, jedou k vám, jedou k vám, povídám, že jedou k vám.

Hořká vůně zralých strání, písní bylina umřít brání, v dálavách se jízda ztrácí, nápěv zůstává. V prachu teskná pentle zbývá, smutek loučení rosa smývá, večerní se brodím trávou, s ozvěnou pak poslouchám.

Poslouchám, poslouchám, s ozvěnou tiše poslouchám, poslouchám, hořkou vůni poslouchám. Jedou k nám, jedou k nám, Kruvířem lesem jedou k nám, jedou k nám, jedou k nám.

Jedou k nám, jedou k nám, duní zem tenhle rytmus znám, jedou k nám, jedou k nám, jízdou králů jedou k nám.

Jelen

Jelen

Dmi

Na jaře se vrací od podzima listí

C

Dmi

mraky místo ptáků krouží nad Závistí,

C

Dmi

kdyby jsi se někdy ke mně chtěla vrátit,

C

G

nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

Voda teče k moři, po kamenech skáče, jednou hráze boří, jindy tiše pláče, někdy mám ten pocit,i když roky plynou, že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

Ref

Na jaře se vrací listí od podzima, čas se někam ztrácí, brzo bude zima, svět přikryje ticho, tečka za příběhem, kdo pozná, čí kosti zapadaly sněhem.

Ref

Emi D G

Zabil jsem v lese jelena,
D Emi

bez nenávisti, bez jména,
D G

když přišel dolů k řece pít,
D Emi

krev teče do vody, v srdci klid.

Co bylo dál?

Jelen

Ami

Někdy si říkám, jestli ještě znáš mý jméno,

G

a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.

Ami

Dmi

Na zítřek v televizi hlásí zataženo,

G

Ami

a v mý hlavě už tak bude napořád.

Život jde dál, lásko, musíme si zvykat, a není dobrý na tý cestě zůstat sám, pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat, když má svět otevřenou náruč dokořán.

C Ami
A co bylo dál, jenom vítr,
F G C
po nebi se mraky honily.
C Ami
A co bylo dál, jenom vítr,
F G Ami
a stromy se až k zemi sklonily.

V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty, a do vlasů ti sedal bílej sníh, z oblohy černý jak díra mezi světy, se na mě snášel a studil na dlaních.

Ref

V tom baru nevěděli, že je venku krize, z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž", tys vešla dovnitř jak zhmotnění mý vize, jako když do srdce mi někdo vrazí nůž.

A co bylo dál, jenom vítr, po nebi se mraky honily. A co bylo dál, jenom vítr, a stromy se až k zemi ...

A co bylo dál, jenom vítr, po nebi se mraky honily. A co bylo dál, jenom vítr, a stromy se až k zemi sklonily

Magdaléna

Jelen

A
Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,

A
D
Zápalkou škrtni jemně,

A
D
Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,

A
D
Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,

A
D
Zimou se celá třeseš, proč venku stojíš?

A
D
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál nenech se.

A D A D o o o o o

Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se lesknou oči, sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava točí. Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál, nenech se.

F#mi E

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,

Α

Magdaléno, tvoje vlasy,

F#mi I

leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,

A

oblíkáš se, pročpak asi,

F#mi E A D A D

hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí jsem sám.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od bolestí, stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás čeká štěstí. Pojď dál. Prosím tě nenech se, prosit se dál, nenech se.

Ref 2x

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi, hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, máš těžký srdce a mokrý řasy, když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš, nenech se!

71

V bezvětří

V Ane	ta Langerová	2 ×32030
G,	c, G, C G C G C	
	zimu si zamkli dům, naposled kývli sousedům, G G ůže jsou ukrytý bezlistý.	
	G C G C se schová do mraků, beznaděj, opak zázraků, G C G C	
svě	t se ve dvou a v obětí líp pochopí.	
	Emi D C2 Jenže co se schová to se poztrácí, Emi D C2 proto jsou zámky otevírací. Emi D C2 Noc je ukrývá, den co se nedívá, jak spí G C G C C:G a ráno jim odletí na "tí" začíná "Tady dap daeu" 43	×
kde Pak	tě chvíli můžou spát, tam kde se nechce nikdo ptát, není nutný říkat víc, než nic. přiloží do kamen, ruku v ruce půjdou ven, t ten už je nechytí v nebytí.	
	Jenže co se zámky otevírací. Emi D C2	.
	Noc je ukrývá, den co se nedívá, slova spoutaná snění v Emi D C2	vetkaná,
	chodí po špičkách a den se nedívá, jak spí. Emi D C2	
	Protože z kopců se jednou musí dolů Emi D C2	
	a každý dveře ty se musí otevřít, Emi D C2	
	ty co nejsou a maj, tak budou spolu Emi D C2	
	a vítr v sobě nosí bezvětří.	
	Emi D C2 Noc je ukrývá, den co se nedívá, jak spí Emi D C2	
	a vítr v sobě posí bozvětří	

Tady dap daeu ... Tady dap daeu ...

Husličky

Vlasta Redl

```
C F C Dmi Ami G
Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal
C F C Dmi Ami G
Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal
Dmi C F Dmi G C F
na trávě poválané, na trávě poválané
Dmi Ami G Dmi Ami G
u paty oře — cha?
```

A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, že ste, husličky, samé, že ste, husličky, samé, na světě zostaly?

A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, co sa mu enem zdálo, bože(-), co sa mu enem zdálo, bože(-), že už vjec nechtěl hrát?

Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, až sa tá bude trápit, až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Zafúkané

Fleret

KAPO 2

Ami A2 F F F F Ami A2 Ami A2

Ami A2 Ami A2
Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,

F C E Ami F7maj Ami E4sus cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C F C Dmi E
Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všecko je zafúkané
Ami C G C F C E Ami
Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všecko je zafúkané
Emi D G H7 Emi D G H7 Emi

Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává, a budu u tvého okénka stát.

[: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :]

Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy – sú zafúkané.

[: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

Emi **H7** Emi G H7 G Emi **H7** Emi Emi Emi Emi **H7** Emi Emi D Emi H7 Emi D G H7

74

A2 x02200

Hooll

Esus#2200

 \square

loooll

Papírové řetězy

Wabi Daněk

A Hmi
Slepuje očko do očka, řetězy z papíru,
C#mi E7
není to jen tak z plezíru a v domě voní vánočka,
A Hmi
co kdyby právě zrovna teď, pohyby prstů stále stejný,
C#mi E7
už ví, že je to beznadějný, už to ví, že se nedočká.

D E7 A F#mi

Řetězy papírový změní se na okovy,

D C#mi E7

nikdo jí neodpoví, nikdo se nezeptá,

D E7 A F#mi

za šperky safírový nekoupí to, co není,

D C#mi Dmi A Dmi A

je jako ve vězení, vánoční noc, vánoční noc.

Pomalu chystá večeři, prostírá po paměti, venku jsou slyšet hlasy dětí a někdo zvoní u dveří, běží jak voda v potoce, je to jen pošťák s telegramem, zarámovaný dveřním rámem přeje veselé Vánoce.

Nemusí ani slova číst, je jí to dávno všechno jasné, tak zavře dveře, světlo zhasne, ke stolu nese bílý list, nůžkama proužek po proužku odstřihuje z něj mechanicky a na řetězech jako vždycky přibývá kroužek po kroužku.

Dmi A ... vánoční noc.

Signály

Brontosauři

C E E7 F
Cesty jsou blátem posedlý, vzduch jarní vůni zavoní
C
z kouřovejch signálů.
E E7 F
A bílý stopy ve skalách umyje slunce jako prach
C
na cestách tuláků.

V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý snad, no a já mám čas. Stejně se zimě krátí dech, pod stromy narůstá už mech, no a já mám čas.

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

G C G C
Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám
G Hmi Ami D
málokdy si nechám něco zdát
C G Emi C
doma nemám stání už od jarního tání
F G
cítím že se blíží listopad ... hmmm

F C G
Listopadový písně od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám.
F C G
Tak mě nečekej dneska nikam nepospíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

Chvíli stát a poslouchat jak vítr větve čistí k zemi padá vodopád, pod nohama cinká to poztrácené listí vím že právě zpívá listopad.

Dál a dál tou záplavou co pod nohou se blýská co mě nutí do zpěvu se dát tak si chvíli zpívám a potom radši pískám písen co mě učil listopad.

Pocity

Tomáš Klus

[: G D Emi C :] C

Z posledních pocitů

Emi C

poskládám ještě jednou úžasnou chvíli

G D

Je to tím, že jsi tu,

Emi C

možná tím, že kdysi jsme byli

G D

Ty a já, my dva, dvě nahý těla,

Emi C

Tak neříkej, že jinak si to chtěla,

G D Emi C 4xC

tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

Stala ses do noci z ničeho nic moje platonická láska unaven bezmocí, usínám vedle Tebe a něco ve mně praská A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se to nic není Pohled na okouzlení, a prázdný náměstí na znamení.

Jenže Ty neslyšíš,

Emi C

jenže Ty neposloucháš,

G D

snad ani nevidíš,

Emi C

nebo spíš nechceš vidět

G D

a druhejm závidíš

Emi C

a v očích kapky slaný vody

G D

zkus změnu, uvidíš

Emi C 4x C

pak vítej do svobody

Jsi anděl, netušíš, anděl co ze strachu mu utrhali křídla A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla Říkej si vo mě co chceš, já jsem byl vodjakživa blázen Nevím co nechápeš, ale vrať se na zem.

Ref

Z posledních pocitů poskládám ještě jednou úžasnou chvíli Je to tím, že jsi tu, možná tím, že kdysi jsme byly Ty a já, my dva, dvě nahý těla, Tak neříkej, že jinak si to chtěla, tak neříkej, neříkej mi nic.

A pak

Tomáš Klus

[: A, C#m, Bm, E :]

A C#mi

Jednou štěstí dohoní ty jezdce na koních,

Hmi E

co hledají ho v cizích stájích

Jednou hrana zazvoní těm jezdcům na koních, **Hmi E**

co stále vedou svou cestou šedou

A C#
A pak, koně klus promění v cval,
D E
nic stejné nebude dál, svět promění se
A C#
Pak, koně klus promění v cval,
D E

nic stejné nebude dál, svět promění se

Až ten vítr zavane, vzplane srdce, hlava ne a začne bít, zavládne klid Oči jezdců spatří svit obzoru, kam chtěli jít, kde spočinou, kde spočinou

A pak, koně klus promění v cval, nic stejné nebude dál, svět promění se A pak, koně klus promění v cval, nic stejné nebude dál, svět promění se A pak, koně klus promění v cval, nic stejné nebude dál, svět promění se A pak, koně Klus promění v cval, nic stejné nebude dál, svět promění se A C#, D, E pak ...

80

Píseň o slzách

Anna K.

Emi G
Někdy se mi zdá, slzy jsou dobrý
Emi G
Vždycky se pak nějak rozední
C D
Úúúú, mám jich plný truhly
C D
Úú úú, často zamčený

Někdy se mi zdá, že slzy bolí Sladkej vodopád ze Tvejch slov Úúúú, tak mě miluj pro cokoliv Úú úúú, neplakej a už se vzchop

C G D Emi

Jáááá, dám ti znamení, přijde čas už nebudu se kácet

C G D

Věř mi, věř, nejsme ztracení, ty, já, osudová kombinace

C G D Emi

Jáááá, dám ti znamení, nebude to zítra, ale brzy

C G D

Kdy se, kdy, všechno promění, potom přijde smích a šťastný slzy

Někdy se mi zdá, že slzy hřejí Stékají po vnitřní straně vzpomínek Úúúú, tak mě miluj až se spojí Úú úúú, stékají do šťastných řek

Ref

C G D Emi
Jáááá, dám ti znamení, přijde čas už nebudu se kácet
C G D
Věř mi, věř, nejsme ztracení, ty, já, osudová kombinace

 C
 G
 D
 Emi

 Ááááá Ááááá Ááááá Ááááá
 Ááááá Ááááá
 Ááááá Ááááá

D Někdy se mi zdá, slzy jsou dobrý ...

Rozpomínání

Hradišťan

D A Emi Hmi

Ty má růže bez trní, ty můj mlýnku větrný

D G A

moje lásko zastav se a chvíli vzpomínej

Emi Hmi G D Emi D

na svou třídu s lavicí a na housku vonící, vonící

G A

chvíli vzpomínej

G D Emi D

na tu holku v čepici, v čepici s čepicí

G A

chvíli vzpomínej

F Bb F
Každý rok ti zpomalí krok
Bb F C BbC
a k večeru záda se rozbolí
F Bb F
náš čas má stříbrný vlas
Bb F C BbC
když podzimní vítr zavře stodoly

Tak to zkrátka chodívá a jinačí to nebývá z pavoučího přediva léto uniká já důvod najdu ti proč hejno labutí, labutí před zimou výšku nabírá proč kočka na klíně, na klíně slastí oči přivírá

Pár let a jiný je svět ale jak se má svět točit bez dětí já vím já bezpečně vím že na jaře ptáci zas přiletí

Pár let a jiný je svět ale jak se má svět točit bez dětí já vím já bezpečně vím že na jaře ptáci zas přiletí

Tak to zkrátka chodívá a jinačí to nebývá z pavoučího přediva léto uniká já důvod najdu ti proč hejno labutí, labutí před zimou výšku nabírá proč kočka na klíně, na klíně slastí oči přivírá

Pár let a jiný je svět ale jak se má svět točit bez dětí já vím já bezpečně vím že na jaře ptáci zas přiletí

Pár let a jiný je svět ale jak se má svět točit bez dětí já vím já bezpečně vím že na jaře ptáci zas přiletí

A
Až se louky rozvoní
Emi Hmi
až se léto nakloní
D G
klidně stůj jen po boku mi stůj
A
a vzpomínej
D G
klidně stůj jen po boku mi stůj
A
a vzpomínej
D Vzpomínej
D Vzpomínej

FYK - zpěvník

83

Síla starejch vín

Škwor

G, D, Emi, C, Emi, C, Emi, D, G, G

Emi C D

Podle nepsanejch zákonů hledáme něco, co nám nejspíš schází.

Emi C D

Podle prastarejch pudů, který nás nutěj furt za něčim jít.

Emi C D

Do stejný řeky nikdy nevstoupíš, klacky sám sobě pod nohy házíš.

Emi C D

Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání

G D Emi C

Že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín
Emi C Emi D

A někdy je tma kolem nás, to když zrovna nejsme stálí
G D Emi C

Najednou blízký jsou si vzdálený, to z vočí kouká nám
Emi C

Tak na chvílí stůj, vzpomínej
Emi D G

No a přiznej, taky jsme se báli, co bude dál

Každej ctí asi jinej zákon a kdo ví, co nám odvahu dává. Každej má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno víš líp. Jak když přesadíš starej strom, taky to nebude velká sláva. Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání

Že věci některý jsou neměnný ... co bude dál.

Možno hrát s Kapol

Houby magický

Kabát

A E A F#mi E

Už budem spolu navždycky hledat houby magický má dobrá ženo Bylo to jenom na chvíli teď v mojí starý košili nosíš mý jméno

D A F#mi

A já ti slíbil mnohem víc a neměl vůbec nic

Ε

tak ňák jsme to zvládli

Už je to nejmíň dvě stě let to ještě placatej byl svět a my se trochu báli

A D

že nejdou srazit postele že bude krátká neděle a jednou nás to spálí

Každý mí gesto dobře znáš taky mě v duchu proklínáš to když jsi němá Někdy nám vázne spojení oči se v louže promění a já tě hledám

Vidím tě dál a jindy blíž bude to dobrý uvidíš ubrus voskem lepí

když tělo svíce ubývá

Ref

E D

To měsíc ukáže nám stráň kde zavoní podhoubí

C H A

my budem spolu dál

A D

Už budem spolu navždycky hledat houby magický má dobrá ženo.

A D

Bylo to jenom na chvíli teď v mojí starý košili nosíš mý jméno 2x

Za svou pravdou stát

Spirituál Kvintet

Ami
Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Dmi Ami E Ami
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Ami E Ami

[: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl, už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

Že máš za svou pravdou stát, že máš za svou pravdou stát.

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad', už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

Takhle za svou pravdou stát, takhle za svou pravdou stát.

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas, tvůj sok poslušně neuhnul – a ty mu zlámeš vaz!

Neměl za svou pravdou stát, neměl za svou pravdou stát.

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

Máš všechny trumfy mládí ... na jakou hru se dáš.

Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát.

Vánoce na míru

Ewa Farna

Intro: G, D, G, Emi, D, Emi

Emi Emi D Postavím vodu na čaj, ulice venku zní tak tiše, Emi D

Je pět a večer už začal, jen praskání ohně je slyšet.

Ami D

Nánánánáná

Konečně zase spolu, na oknech námraza, a my u jednoho stolu, na loňský rok jsme navázali.

Ami

Vychází první hvězda, hezčí den v roce neznám

Hmi 7 Emi Jestli si můžu něco přát, v balícím papíru Vánoce na míru, G Hmi Ami D C Jestli si můžu něco přát, probudit zas to dítě v nás.

G, D, G, Emi, D, Emi

Už nelítáme tam a zpět, ve vzduchu je to tajemné cosi, Sníh zakryl všechen spěch a zvony se rozléhají nocí.

Vychází první hvězda, hezčí den v roce neznám.

Ref

G Hmi Emi D

Ref

G

Štěstí

Marie Rottrová

D A G D A Štěstí, tak mi říkej a budu tát, štěstí, co jsi zvedl v náručí, D A G G Mi D Štěstí, tak mi říkej a měj mě rád, štěstí, co smát se naučí.

D, A Hmi G, Gmi

Cestou nejtišší, co zapadal sníh, k lidem bosá jdou a pláčou v závějích štěstíčka schoulená, která jsou největší, co příště nepřijdou, která jsou jediná a tam kde je malý dům, však lidé jsou laskaví, a z lásky tišší, snáze slyší jak v snách se zastaví.

Štěstí, věčný poutník co rozdává, štěstí za tvou dlaň, dá ti svou, štěstí, v něžnou lásku ti roztává, štěstí, to je sen o nás dvou.

Štěstí, tak mi říkej a budu tát, štěstí, co jsi zved v náruči. štěstí, tak mě říkej a měj mě rád, štěstí, co smát se naučí.

Vzácnej den

Anna K

C G F G
Stín holých větví tu skládá ornament
Dmi F G
A v dálce zpívá zvon
Dřív než se setmí, postůj na moment
Tři králové dál jdou

C Dmi F
At už máš jen krásný sny
C Dmi F
Dlouhou noc a Vzácný dny
C
Nad hlavou

Tak až se setmí za skálou červenou Stádo může spát Zní tady flétny jsem slabá v kolenou A dárek chci ti dát

Ref

C Dmi F

Půlnoc vítá v dálce svítá
C Dmi F

Hvězdou jasnou láskou krásnou
Půlnoc vítá v dálce svítá

Hvězdou jasnou láskou krásnou
C

Ti dám

Jasná zpráva

Olympic

```
Skončili jsme jasná zpráva,
proč o tebe zakopávam dál,
Ami
projít bytem já abych se bál.
Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
Ami
kam se kouknu, kousek tebe mám.
    Emi
                Hmi
                           Emi
                                     Hmi
    Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej,
                 G
    telefon, cos ustřihla mu šňůru,
                  Hmi
    knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
    Emi
    píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
```

Odešla's mi před úsvitem, mám snad bloudit vlastním bytem sám, kam se kouknu, kousek tebe mám.

lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Ref

Ami

Amazonka

Hop Trop

G Gsus4 G

Byly krásný naše plány

Hmi Bmi Ami

byla jsi můj celej svět

Gsus4

čas je vzal a nechal rány

Ami D Dsus4

starší jsme jen o pár let Tenkrát byly děti malý, ale život utíká už na táto slyší jinej, i když si tak neříká

G E7 Ami

Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví

G Ami D Dsus4

stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový

Kluci tenkrát, co tě znali všude kde jsem s tebou byl Amazonka říkavali a já hrdě přisvědčil Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká

Ref

Zlatý kráse cingrlátek jak sis časem myslela vadil možná trampskej šátek nosit dáls ho nechtěla

> Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám Já si přál jen, abys byla

Ami

D

pořád stejná, přísahám

Ami

G

pořád stejná, přísahám

JSUS\$67785	Gsus355533	
111111 111111 1111111 001110 1111111 110011	 	
111101		

Hráz

Brontosauři

Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,

G Ami

pár kůží a krb, co dřevo z něj voní.

D

S jarem, když máj rozdá barvy svý,

D7 G D7

tu sosna krásná nad chajdou se skloní.

G Hmi Emi

A říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,

G E

svý ahoj jí dáš a pak je tu den.

C Emi

Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,

D G D

svět s ním, svět s ním.

Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš a koruny stromů tě uvítaj' rosou. Víš, že času je dost, to znáš, a možná potkáš někde dívku bosou. Po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků vás uvítá chajda a pak je tu den. Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, svět s ním, svět s ním.

Však náhle volání táhlé ti přeruší snění a oznámí všem: je poslední den.
Voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí.
Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.

Jesse James

Greenhorns

D
Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,

A
vlaky přepadával rád,

D
D
D7
G
D
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,

A
D
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

G D

Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou,

A

a tři děcka, říkám vám,

D D7 G D

ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,

A D

já vím, tenkrát v noci prásk ho sám.

Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc, když tu vláček zůstal stát, kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák Jesse sám, se svým bráchou akorát.

Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem a svým dětem vypráví, Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah a von vám Jesse Jamese odpraví.

Jarní tání

Brontosauři

Ami Dmi C

Když první tání cestu sněhu zkříží

F Dmi E Ami
a nad ledem se voda objeví,
Dmi C

voňavá zem se sněhem tiše plíží,
F Dmi E Ami
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

Přišel čas slunce, zrození a tratí,

F

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Ami

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

F

E

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám, jaro je lék na řeči, co nás nudí, na lidi, co chtěj zkazit život nám.

Ref

Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, srdce těch pánů, co je jim vše fuk, pak bych měl naději, že i příští jaro bude má země zdravá jako buk.

Ref

F E A ... oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jdou po mně, jdou

Jaromír Nohavica

```
Emi
Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
                                   Ami
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
                      G
   svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
   tak jsem šel na to do National Bank. :]
    Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
              Emi
                    Ami
    na každém rohu mají fotku mou,
                     G
    kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
    tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...
Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt,
[: byla to kráska, já měl peníze,
   tak začla láska jak z televize. :]
Však půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš."
   tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
    Ref
Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: kladou mi pasti a do pastí špek,
   já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
    Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
               Emi
                         Ami
    na nočních stolcích mají fotku mou,
                     G
                                Ami
    kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
    žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...
```

Montgomery

Petr Spálený

C(G) F(C)
Déšť ti holka smáčel vlasy
 G(D) C(G) G(D)
Z tvých očí zbyl prázdnej kruh
C(G) F(C)
Kde je zbytek tvojí krásy
 G(D) C(F)
To ví už dneska snad jen Bůh

F(C) Dmi(Ami)
Z celé jižní eskadrony
G(D) C(G) G(D)
Nezbyl ani jeden muž
C(G) F(C) Dmi(Ami)
V Montgomery bijou zvony
G(D) C(G)
Déšť ti smejvá ze rtů růž

Tam na kopci v prachu cesty Leží i tvůj generál V ruce šátek od nevěsty Ale ruka leží dál

Tvář má zšedivělou strachem Zbylo v ní pár těžkejch chvil Proužek krve stéká prachem Déšť jí slepil vlasy jak jíl

Napsal jsem jméno svý na zdi

Poutníci

C F C
Napsal jsem jméno svý na zdi,
F C
na všechny zdi, který znám,
G F C
napsal jsem jméno svý na zdi
F C G
ráno, než otevřu krám,
před léty ve stejnou chvíli
v pravici držel jsem nůž
a všichni ti, co po něm zbyli,
C G C
s nadšením hráli mi tuš.

V okolí týhletý války tenkrát už stávala zeď, a popsaný popravčí špalky stály tam, co stojí teď, slyším zas slavičí hlasy a na tváři rozlitej hněv, jak barvičky tý jejich krásy, která nám tak pije krev.

F C G
Přiklušou zdáli tím večerním tichem,
F C G
k zemi se svalí a dusí se smíchem,
F C G
líce si schladí, než spálí je plamen,
F C G
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.

Z půlnoci rána jak kyjem a najednou, kdo by to řek', jsme chytří a trochu moc pijem a bijem svý děti, ten vztek, napsal jsem jméno svý na zdi a čekám, až setře je čas, napsal jsem jméno svý na zdi, [: stejně jak každýho z vás.:]

FYK - zpěvník

97

Nevadí

Wabi Daněk

```
Α
                   Ε
Napůl jako hrou a napolovic vážně,
čerstvou maturitou zmužnělý,
chtěl jsi dobýt svět, a svět se tvářil vlažně
                        Α
                            Е
na tvý bubnování nesmělý.
Hlavu plnou věd a nadějí svý mámy,
zkoušky přijímací, potom pád,
znalosti jsi měl, cos' neměl, byli známí,
takže litujeme, za rok snad,
Hmi
a tehdy poprvé jsi řekl: "Nevadí, zase bude líp."
Pomalu šel rok, a zase stejná škola, čekáš předvolání každej den,
předvolání máš, a na něm: vlast tě volá, takže za dva roky s úsměvem,
dva roky vzal čert, a za nějakej týden
stojíš na radnici s holkou svou,
bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
kde tvý nebetyčný plány jsou,
a tehdy podruhé jsi řekl: "Nevadí, zase bude líp."
Neměli jste byt a vlastně ani prachy, prej, že ve dvou se to táhne líp,
jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy, starej dvoupokoják - špatnej vtip,
tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,
vzteky vysušení jako troud,
potom jeden den si žena vzala věci,
další připomínky řešil soud,
a tehdy potřetí jsi řekl: "Nevadí, zase bude líp."
Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou, se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
všechno už jsi vzdal a postavil se stranou, vzal sis dovolenou, chceš mít
klid,
osamělý dům u rychlíkové trati,
oči za záclonou zapranou,
vlaky jedou dál a málokdy se vrátí,
život nemá brzdu záchrannou,
tak řekni sakra to svý: "Nevadí, zase bude líp"
```

Až mě zítra ráno v pět

Jaromír Nohavica

Ami C Až mě zítra ráno v pět, ke zdi postaví, G C C/H ještě si naposled dám vodku na zdraví, C/H Ami Dmi G C z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe C Dmi G C C/H Ami E7 Ami a pak vzpomenu si, lásko, na tebe, **E7** Ami a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes, že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju a co jsem si nadrobil, to si i vypiju, a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!", škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi, že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi, že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij, Lásko, nezapomeň a žij.

FYK – zpěvník

99

Toulám se

Brontosauři

D
Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
C
G
D
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.

Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil, na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.

Ref

Venku zuří jaro

Jarret

Ε

Sleduju jak jeden pán u okýnka usíná,

F#mi

Ε

klimbá a slintá něco se mu zdá.

F#mi

S trhnutím pak procitá a jak tráva deštěm pobitá,

Abmi

Α

Н

vstává před ústa si ruku dává někam utíká.

Na jeho místo k oknu usedá žena, kterou dobře znám z obálky Květů, jež držel tamten pán. Do skla na sebe se podívá a hlavou smutně pokývá. Ví že už jen musí, že žádný můžeš neplatí.

H C#mi A

Ε

A ona ví, že nehřeje že nechladí

A

1

Ε

a na dotek je jak se zdá tak akorát.

Α

Venku zuří jaro, já mám jednu starost,

E

kdy víceletku zasadím.

A

Chce to ňákou změnu, to co nedoženu,

E

z dohledu snad neztratím.

Kam zmizel onen spící muž, co ho bodá jako nůž, nůž ostrý jako kletba, jako urážka. Krátký sen uprostřed dne ho nechá, ať si vzpomene na to, na co myslet nechce, ale spíše ne.

A ta žena možná ví, že ví, ale stejně z toho nesleví, už je přece pozdě, už nic nezmění. Zpívám si spolu s ní o věcech prvních posledních, místo tečky, bože, chtěl bych radši vykřičník.

I když vím, že nehřeju, že nechladím, a na dotek jsem, jak se zdá, tak akorát. Venku zuří ...

Čas rozchodů

Kamelot

G D7

G Emi Emi/D
Večer si chystá sítě, dívej, a chytnul i nás,
C Ami D7
ještě chvíli se mnou zpívej, než odejdu zas.

Z neonů proudy světel pálí a mění tvou tvář, víš to, že dávno nejsme malí a nenosíme svatozář.

Čas rozchodů, ten bolí víckrát,

C
i když se tomu nevěří

Ami

lásku nedokážeš vyhrát,

D7

nemůžeš chytnout pápěří,

G

co vítr ke slunci už odvál

C
a na prach jistě rozmetal,

Ami

svýmu slibu taky dostál

D7

G

vítr, co letí někam dál.

Neboj se, čas, ten rány zhojí, je nejlepší fáč, pokaždý rvát se za něj stojí, ať jsi snílek nebo rváč.

Ztracená víra se ti vrátí, až překročím práh, proud slzí zadržet se krátí, sypou se jako z lusku hrách.

Máme tu problém

Škwor

KAPO 2 Emi C G D

Emi

Máme co dělat, abysme nepodlehli chtíči,

G

jednou uklouzneš a už to fičí,

D

u ženský je to mnohem prudší sráz.

Nejdřív se zdrží dýl v práci, doma hopsá na míči, ležíš na kanapi výčitky je to tu zas,

dávno nejsi ten kvůli komu ladí formu a vosí pas

Ami
C
Máme tu problém, když holka přestane bejt hodná
G
D
F
na voko věrná a čistá jako lilie bílý
C
jen kdyby takový na chvíli byly
Ami
C
To si pak kalich bolesti vypiješ až do dna
G
D
F
a už nic nemáš kromě dětí ty ti naštěstí zbyly
C
jsou to tvoje milovaný víly

Atmosféra houstne není daleko k hádce, rozum zůstal stát asi někde v dálce,

D

později nebo dřív už ani nejde sdílet jeden dům

Dalších otázek pár votlučenej stůl, děti stresovaný pravdy jenom půl,

ať už to proboha skončí nemá to cenu hoď to psům

Ref

Zahrada ticha

Pavel Roth

Emi Je tam brána zdobená, cestu otevírá, C Gzahradu zelenou všechno připomíná Jako dým závojů mlhou upředených, vstupuješ do ticha cestou vyvolených. Je to březový háj, je to borový les, je to anglický park, je to hluboký vřes. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál, v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál. Kolik chceš tolik máš očí otevřených, tam venku za branou leží studený sníh. [: Zpočátku uslyšíš :|: vítr a ptačí hlas, :] [: v zahradě zelený :|: přejdou do ticha zas. :] [: Světlo připomíná :|: rána slunečných dnů, :] [: v zahradě zelený, :|: v zahradě beze snů. :] [: Uprostřed závratí :|: sluncem prosvícených :] [: vstupuješ do ticha :|: cestou vyvolených. :]

Rovnou

Greenhorns

Rovnou, jo, tady rovnou, rovnou, jo, tady rovnou, prostě těpic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.

Z Kentucky do Tennesee přes hory a přes lesy, z potoků vodou já smejvám stopu svou, to ti říkám rovnou.

Růže z papíru

Brontosauři

Dmi

Do tvých očí jsem se zbláznil

E7 Gmi

a teď nemám nemám klid,

Ami Dmi

hlava třeští, asi tě mám rád.

E7 Gmi

Stále někdo říká: Vzbuď se, věčně trhá nit,

Ami Dmi

studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gmi

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 F A'

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já

Dmi Gmi

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami Dmi

že nebe modrý ještě smysl má.

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, tak jsem asi jinej, teď to víš. Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať, třeba z ní mou lásku vytušíš.

Ref |: dddfaagfg#g#ag aaCaCDCagd : | Ref
Dmi E7 Gmi Ami Dmi

Carpe Diem

Vlasta Redl

Ami Dmi7 G Emi
Nadešel asi poslední den, podívej celá planeta blázní
Ami Dmi7 G
a já neuroním ani slzu pro ni, jenom zamknu dům.
Ami Dmi7 G Emi
Půjdu po kolejích až na konečnou, hele jak mám krok vojenský rázný
Ami Dmi7 G
a nezastavím ani na červenou natruc předpisům.

Ami G Ami G C
Tak tady mně máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš
Ami G
Zbylo tak málo slov, tak málo vět co nelžou

Tak už si nebudeme hrát na Romea, šetři růž nikdo nás nenatáčí Je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví Ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí Já nebudu pít nechám naplno znít v hlavě všechno co mám

Ref

Žádny slib z těch co jsem ti dal nejde vyplnit a nejde vzít spátky Tak ať točí se svět mladší o deset let na desce Jethro Tull Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal, Carpe diem život je krátký V tvých očích je klid a nemám chuť snít co by bylo dál.

Ref

Love Is All Around

Wet Wet Wet

Emi Emi G A G Α D I feel it in my fingers, I feel it in my toes Emi Emi G A D Well, love is all around me, and so the feeling grows Emi G It's written on the wind, it's everywhere I go Emi Emi G A So if you really love me, come on and let it show

G Emi
You know I love you, I always will
G D
My mind's made up by the way that I feel
G Emi
There's no beginning, there'll be no end
G A
Cos on my love you can depend

I see your face before me as I lay on my bed I kinda get to thinking of all the things you said You gave your promise to me and I gave mine to you I need someone beside me in everything I do

Ref

It's written on the wind, it's everywhere I go
So if you really love me, come on and let it show
|: Come on let it show, come on let it show ... :|

San Francisco

Scott McKenzie

For those who come to San Francisco Summertime will be a love in there In the streets of San Francisco Gentle people with flowers in their hair.

F Dmi
All across the nation
F Dmi
Such a strong vibration
G
People in motion.
F Dmi
There's a whole generation
F Dmi
With a new explanation
G D
People in motion, people in motion.

For those who come to San Francisco
Be sure to wear some flowers in your hair
If you come to San Francisco
Summertime will be a love in there.

F#mi A D A
If you come to San Francisco
C#mi F#mi A
Summertime will be a love in there.

Plechový Ježíš

Tři Sestry

[: G, Ami, C, D :]

G Ami

Pivo dál krásně pění, slaninou voní ráno

C D

některý věci se změní a zůstane rozepsáno. Z housenky motýl se stává, vrásky prostoupí kůži sláva je polní tráva, míru se víčka zúží.

Ami C G

Plechový Ježíš hoří za soumraků slunce se v západ noří a nám z mraků andělé s Hadrem se smějou a žebříček dolů spouští

Ami C D

kluci já polem běžím a záhy stoupám k vám.

|: G, Ami, C, D:|

Nad hlavou právě blýská, možná na lepší časy mračna jsou deštěm nízká, já zvedám vlhký řasy. Vidím znamení draka, kterej si ocas kouše cítím, že se smráká, a nevnímám už louže.

Ref 2x

Nejlíp jim bylo

Mňága a Žďorp

C Fmaj7 C Fmaj7 C Fmaj7 C Fmaj7 C Fmaj7 Nejlíp jim bylo když nevěděli co dělají
G F C Fmaj7
jenom se potkali a neznělo to špatně

Tak se snažili a opravdu si užívali jenom existovali a čas běžel skvěle

Nechám si projít hlavou

Mani

kam všechny věci plavou

F

C

Jestli je všechno jen dech

G

tak jako kdysi v noci

Ami

C

Fmaj7

spolu potmě na schodech

Pak se ztratili a chvílema se neviděli jenom si telefonovali a byli na tom bledě

A když se vrátili už dávno nehořeli jenom dál usínali chvíli spolu – chvíli vedle sebe

Nechám si projít hlavou kam všechny věci věci plavou Jestli je všechno jen dech tak jako kdysi v noci spolu potmě na schodech 3x

Nechej si projít hlavou kam všechny věci věci plavou Jestli je všechno jen dech tak jako kdysi v noci spolu potmě na schodech

Nehrálo se o ceny

Hop Trop

F#mi C#mi D A

Měli jsme bundy zelený, někomu občas lezly krkem,

Hmi E7 Hmi E7

kdekdo si o nás myslel svý, jako by nikdy nebyl klukem.

Vod lidí pohled kyselej a kam jet, to nám bylo volný, každej už hrozně dospělej i když to věkem bylo sporný.

Když na nádraží při pátku nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,

D

víc než milión v prasátku bylo nabídnutí cigarety pouhý,

Hmi

E7

tam vo zábradlí vopřený, dvě kytary a syrovej sbor hlasů,

Hmi

E7

tam nehrálo se o ceny, ale pro radost a ukrácení času.

Jméno si každej vysloužil a bral ho stejně jako pravý, vždyť na tom, jakej kdo z nás byl, stálo, jak bude přiléhavý.

Přesto, že každej jinam šel životem úspěchů i pádů, těžko by asi zapomněl na partu dobrejch kamarádů,

těžko by asi zapomněl na partu dobrejch kamarádů.

Cestou do Jenkovic

Radůza

E C#mi

Můj děda z kola seskočil

D C D

před prázdnou kašnou na náměstí

E C#mi

Na lavičce chleba posvačil

D C D

seřídil hodinky na zápěstí

E H
A čápi z komína od cihelny
D A
zobákem klapou, asi jsou nesmrtelný

Tři kluci v bílejch košilích dělili se o poslední Spartu Ze zídky do záhonu skočili přeběhli ulici, zmizeli v parku

Ref

V oknech svítěj peřiny na bílý kafe mlíko se vaří Teď právě začaly prázdniny venku je teplo a všechno se daří

Ref

Nagasaki Hirošima

Mňága a Žďorp

Jsou jistý věci co bych tesal do kamene tam kde je láska tam je všechno dovolené A tam kde není tam mě to nezajímá jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima

Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá ale jablka z ráje bejvala jedovatá Jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima jó dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic z tak velký lásky většinou nezbyde nic Z takový lásky jsou kruhy pod očima [: a dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima :] 4x

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

C Emi Dm7 G Emi Dm7 G Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu, Emi Dm7 C Emi Dm7 G G včera jsem nespal a ani dnes nespočinu, Ami svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo, C Emi Dm7 G F G ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat mělo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze, houpe to, houpe to na housenkové dráze, i kdyby supi se slítali na mé tělo, tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa, zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?" A z veliké dálky do uší mi zaznělo, [: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Sluneční hrob

Blue Effect

rec: Usínám a chtěl bych se vrátit o nějakej ten rok zpátky, bejt zase malým klukem, kterej si rád hraje a který je s tebou. V1

F#m G#m F#m F#m G#m F#m je to moc let, já byl kluk, Zdá se mi, kterej chtěl F#m G#m Ε znáti svět, s tebou jsem si hrál.

Vrátím se a chtěl bych rád, být s tebou, zavzpomínat, F#m G#m F#m **E7** Ε mám tu teď ale zprávu zlou.

C#m D#m A G#m F#m Su - chá hlína ta - dy, bez kví - tí, bez vo - dy, G#m F#m já na ni poklekám, H7 vzpomínkou pocta se vzdává.

Loučím se a něco však tam zůstalo z těch našich dnů, já teď vím, věrný zůstanu. **V2**

Suchá hlína tady, ...

Loučím se a něco však tam zůstalo z těch našich dnů, já teď vím, věrný zůstanu.

V1

rec: Nemohu spát, probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence, vrátit se o nějakej ten rok zpátky, bejt zase malým klukem, který si rád hraje, který je s tebou.

Sloka			
е	00		
В			
G	1242		
Ď			
А	00224422		
Е	0422		

Vyhrávka 1		
e	4/77-9-	
Βİ	5/7-7/9	
G		
D	6/9	
	7-9-7	
Εļ	-7/9	

V	yhrávka 2
e	0
В	1-
G	-3/44\33\2
D	-4/55\44\3
Α	
Ε	

Toulavej

Vojta Kiďák Tomáško

Ami G Ami E7

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,

Ami G F Ami

at vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej, tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

F G G7 C
Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
F G F
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G Ami
zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej. Malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej. Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej, je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně Toulavej.

Ref

Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem známí kluci ruku stisknou, řeknou vítej, Toulavej Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabolej, celou noc jim bude zpívat jeden blázen Toulavej.

Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát, vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

7. = 1.

Tak už mi má holka mává

Wabi Ryvola

Emi D C Emi
Posledních pár minut zbejvá jen
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá.
D C Emi
Těžký je říct, že se končí den
D A C E
vlak poslední vagón – mí—vá.

Tak už mi má holka mává

F D

ve vočích má slzy pálivý

Emi C A7 D7

Život jde dál, to se stává, já to vím.

G

Tak už mi má holka mává

F D

výpravčí zelenou dává.

Emi

[: Tak jeď, jeď, jeď, :] tak jeď.

Koleje jsou cejchem loučení holkám se ve vočích střádá smutek je šátek osamění co mužskejm na cestu dává.

Tak už mi má holka mává ...

Za zády zůstal mi pláč a smích do tmy se můj vlak teď řítí zmizela holka jak loňskej sníh a světla měst v dálce svítí.

Tak už mi má holka mává ...

Ročník 47

Wabi Daněk

Emi7 Emi Nás bylo sedm romantiků netušících, že se všechno mění, Emi Emi7 a stačilo pár okamžiků, patnáct let, to vlastně tolik není, F#mi C#mi Hmi D E7 však sotva pátek odhoukaj, to pomyšlení každýho z nás svádí Emi svý tělo sádlem obalený napasovat do maskáčů z mládí. Léta kráse nepřidaj a nevyléčí naše ztuhlý klouby, jen v uších pořád zvoní blues, co na mýtinách jazzman vítr troubí, C#mi Hmi C#mi D C#mi E7

Emi7

a slova městem neředěná snášejí se do vyrezlý trávy.

Emi

zas jdeme známým údolím, tak jako v čase naší zašlý slávy,

Pak čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou, a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň, kdysi blízkou, text není žádnej Kainar, dávno víme všichni, že je vlastně hloupá, tak proč nám slzí oči, není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.

A je tu konec víkendu a všechno jako v obráceným filmu, každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík, kterej ještě zbyl mu, [: ten uhlík, to je jistota, že všední dny člověka neumoří, čas od času se podívá a řekne: je to dobrý, ještě hoří...:]

Ráno bylo stejný

Pavel Žalman Lohonka

G Hmi D
Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami D G
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi D
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
C G E7 Ami D7 G
podívej se do dáli, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues, ospalí a nudní byli po flámu, kouřili partyzánku, dým foukali do vánku, dívali se do dáli, viděli dvě smutný koleje na silnici.

C G C G
Ráno bylo stejný, nesváteční,
D C G C G
na tvářích počasí proměnlivý,
D C G
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E7 Ami7 D7 G
každej byl tak trochu sám, hm.

Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere, pojedeme po svejch do podnájmu žít, koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky, až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

Ref

Všech vandráků múza

Pavel Žalman Lohonka

G

Přišla k nám znenadání

Fmaj7 G Fmaj7 G
hubená až hrůza a řekla že je múza

Emai7

Fmaj7 G všech vandráků z Čech

Fmaj7 G

To nebyl hřích po nocích než po kytaře sáhla **Fmaj7 G Fmaj7 Emi** tak nám chleba kradla a čmárala po zdech

EmiD G C G

Ha-lle-luja zavírá se brána

my zpívat chcem do rána

C G

než napadá sníh Halleluja kteroupak si dáme než skončíme s pánem na hřbitově obutých

Na Moravě z demižónu dibré víno pila tak mezi námi žila spousty hezkejch dní Až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit budeš mi holka slúžit a oženil se s ní

Ref

Každou noc po milování skládala mu hity a kašlala na city na obyčejnej lid Za pár let tahle múza dneska služka Mici skončila na ulici a pod mostem má byt

Ref

Vratte nám vratte nám tu všech vandráků múzu má roztrhanou blůzu …

Anička Malinová

Daniel Landa

Ami C

Ve tři k ránu ruce na pianu,

G Ami Emi

zmrznul čas a náhle zazněl hlas.

Ami C

V tmavý cele mluvil o poslední včele,

G Ami Emi

vodu po pás, nervy nadoraz.

Rakve starý kosti, neznám souvislosti, kolem se střílí a hlas ze záhrobí sílí. Temné utrpení, modlitba ve sklepení, slova tak těžká jako z olova.

Slyším …

Ami C

Pro sebe ušetřím poslední včelu,

G Ami Emi

Polní uniformy hřmí tu jako předkapela.

Ami C

Volám anděly na poslední melu,

G Ami

Smrt dobývá se do kostela.

Ami C G Ami Emi

Zřím do tváře padlého výsadkáře. Čelo mi rosí, jak přízrak mě prosí: "Ať je vysloveno, zapsáno její jméno Ať její kosti křičí do věčnosti."

Díky vínku chytám pomalinku, O co kráčí a už mi to stačí. Múza mi říká, že tu jde o Gabčíka. Snad jeho přání chyt jsem do dlaní.

A zas to ...

Pro sebe ušetřím … do kostela.

Ami C

Ty moje lásko Aničko Malinová,

G Ami Emi

Jak bylo krásné to naše milování.

Ami

My dva se v ráji sejdeme brzy znova,

G Am

Život si nikdo z nás nezachrání.

Ami C G Ami Emi

Ami

Ozvěna hlasu z hlubiny času,

Emi

Zní v hlavě jako ze sna probuzení.

Ami

Dej duši na váhu, objevíš odvahu,

G Ami Emi

Nemysli na smrt ani na vězení.

Ami

Ti dva to věděli, že je zastřelí

Emi

A možná z toho má být poučení.

Ami (

Daleko od války tahám z obálky,

G Ami Emi

Lásku až za poslední rozloučení.

Pro sebe ušetřím … do kostela. Ty moje lásko Aničko Malinová, Jak bylo krásné to naše milování. My dva se v ráji sejdeme brzy znova,

G Ami

Život si nikdo z nás nezachrání.

G Ami

Život si nikdo z nás nezachrání.

G

Život si nikdo z nás …